

LEKCJA 9

Nasz Kościół

Ewangelia jest posłaniem o zbawieniu dokonany przez Jezusa Chrystusa. Ewangelia jest największym dobrem, jakie Bóg powierzył Kościołowi. Jako członkowie Kościoła jesteśmy odpowiedzialni za dzielenie się tym dobrem z tymi, którzy go nie przyjęli. Innymi słowy, największym zadaniem Kościoła - zadaniem zwanym również Wielkim Posłannictwem - jest głoszenie Ewangelii na świecie.

Będąc zaangażowany w służbie Pana zapytasz być może: *Co mam robić, aby wywiązać się z tego obowiązku?* Lekcja ta została napisana w celu udzielenia odpowiedzi na to pytanie. W pierwszej części znajdziesz wskazówki, jak zmobilizować członków twojego kościoła do wypełniania Wielkiego Posłannictwa, w drugiej zaś będą wskazówki, jak poprawić sytuację finansową twojego Kościoła. Dzięki temu będzie można pokryć niezbędne wydatki związane z wypełnianiem Wielkiego Posłannictwa.

Plan lekcji

Mobilizowanie członków
Sytuacja finansowa

Cele lekcji

Po zakończeniu lekcji powinieneś

- Znać sposoby wywiązywania się ludzi wierzących z obowiązku głoszenia Ewangelii.
- Znać procedurę, która powinna być wykorzystana przy wypełnianiu Bożego planu odnośnie finansów Kościoła.



Czynności lekcyjne

1. Przeczytaj tę lekcję, tak jak poprzednie. Zwróć uwagę na każdą jej część: plan, cele, słowa kluczowe, wykresy, modele, pytania i sprawdzian.
2. W czasie studiowania procedury i modeli podanych w lekcji, pomyśl o sposobach, które możesz zastosować w twojej sytuacji. Podane sposoby postępowania mogą być wykorzystane w wielu kościołach. Mogą one być także pomocne w twoim Kościele.

Słowa kluczowe

doradca
dowód kasowy
inventarz

komitet
model
procedura

rutyna
skarbnik
wypląty

Treść lekcji

MOBILIZOWANIE CZŁONKÓW

Dysponowanie Ewangelią

Cel 1: *Określić, co oznacza dysponowanie Ewangelią.*

Niektóre kościoły zadawalają się tym, że stanowią grupę wierzących. Ich członkowie nie interesują się, aby doprowadzić do rozwoju kościoła. Sądzą, że ich jedynym obowiązkiem jest chodzenie na spotkania i płacenie ofiar do kościoła.

Błąd tych kościołów polega głównie na tym, że nikt nie uczy ich członków dysponowania Ewangelią. Aby naprawić ten błąd, należy zacząć od nauczania wierzących podstawowych prawd odnoszących się do tego zarządzania. Są one następujące:

1. *Ewangelia jest własnością Bożą, ponieważ pochodzi ona od Niego* (Rz 1:1). Ma ona w Nim swój początek (1Tm 1:11).

2. *Jesteśmy dysponentami Ewangelii*. Jesteśmy partnerami działającymi wspólnie dla Boga (1Kor 3:9). Ustawił On nas na strazy Jego tajemnych prawd, sekretu Ewangelii (1Kor 4:1; Ef 6:19). Powierz (nam) zadanie dzielenia się nią (1Kor 9:17-18; Mj 10:7-8).

3. *Musty znać Ewangelię*. Ma to sens, ponieważ nie możemy dzielić się z innymi tym, czego sami nie znamy. Jest to jednak sprawa, z którą mają problem niektórzy wierzący. Nie wiedzą, jak wyjaśnić Ewangelię innym, ponieważ sami jej nie rozumieli.

Jednym ze sposobów nauczania wierzących Ewangelii jest opowiedzenie im historii Jezusa, tak jak czynią to ewangelisci. W realizowaniu tego celu pomocnym będzie kurs ICT – *W wydarzeniu z życia Chrystusa*. Główną częścią Ewangelii, którą głosili uczniowie, były wydarzenia z życia Jezusa (Dz 2:22-24, 32-33; 10:36-42; 13:23-32; 1Kor 15:1-7). Nawet dzisiaj najlepszym sposobem głoszenia Ewangelii, w niektórych krajach, jest opowiedzenie ludziom historii Jezusa.

Innym sposobem jej głoszenia jest przedstawianie głównych prawd zbawienia: a) Człowiek jest grzesznikiem i jest potępiony (Rz 3:10-12, 23; 6:23), b) Człowiek nie może zbawić się sam (Jr 2:22), c) Tylko Jezus Chrystus może zbawić grzesznika (Dz 4:12; 1Tm 1:15), d) Człowiek musi uwierzyć w Chrystusa, aby uzyskać zbawienie (J 3:16; Dz 16:31).

4. *Musty głosić Ewangelię*. Są trzy powody, dla których musimy to czynić: a) jest to nakaz Chrystusa (Mt 28:19-20; Mk 16:15; Łk 24:47; Dz 1:8), b) Jest to spo-

sób, którym posługuje się Bóg, aby zbawić grzeszników (Rz 1:16), c) Jesteśmy odpowiedzialni przed Bogiem za głoszenie Ewangelii (1 Kor 9:16).

1 Dysponowanie Ewangelią oznacza, że Kościół:

- jest właścicielem Ewangelii,
- otrzymał Ewangelię,
- był miejscem, gdzie Ewangelia miała swój początek.

Wykorzystywanie darów duchowych

Cel 2. Wyjaśnić, w jaki sposób chrzest w Duchu Świętym i dary duchowe są związane z realizacją zadania Kościoła.

Zadanie, które wyznaczył Bóg Kościołowi, jest wielkie i trudne. Wyposzył więc On ludzi wierzących w niezbędne narzędzia, aby ich praca była bardziej efektywna i łatwa. Narzędziami tymi są dary duchowe. Niektóre z nich pomagają w głoszeniu Ewangelii i uwiarygadniają ją (Mk 16:17-20).

Być może w twoim kościele jest wielu wierzących, którzy nie są ochrzczeni w Duchu Świętym. W takim przypadku dobrze jest zachęcić ich do modlitwy i poszukiwań, aż otrzymają ten chrzest (Lk 24:49; Dż 1:4-5). Jeśli człowiek wierzący stara się głosić Ewangelię, lecz nie szuka mocy Ducha Świętego, ponosi klęskę. To tak, jakby musiał obsiać plbrzymi szmat ziemi. Aby mógł lepiej wykonać pracę, właściciel dał mu traktor i mechaniczny siewnik. On jednak sieje ręcznie i narzeka, że praca ta jest prawie niemożliwa do wykonania!

Jeśli ludzie wierzący otrzymali chrzest w Duchu Świętym, to nie ma wątpliwości, że otrzymali także pewne dary duchowe. Dary ducha wykorzystujemy dla zbawienia grzeszników i budowania ciała Chrystusa (Rz 12:4-8), powinniśmy je pielęgnować i nie zaniedbywać ich (1 Tm 4:14; 2 Tm 1:6). Tak jak Ewangelia jest ostoją, tak są nią także dary duchowe. Jesteśmy zarządcami tych darów (1 P 4:10-11).

2 W jaki sposób chrzest Duchem Świętym i dary duchowe są związane z zadaniem Kościoła?

- Są one głoszonym posłaniem.
- Są one celem Kościoła.
- Są one pomocą w dziele posługiwania.

Planowanie zajęć

Cel 3. *Zgodnie ze sposobem postępowania podanym w lekcji, uporządkować kroki mające na celu planowanie zajęć.*

Zbadaj sytuację twójego Zboru

Wszystkie zajęcia zboru można podzielić na cztery grupy

1. *Oddawanie czci*

Nabożeństwa uwielbiające
Spotkania modlitewne
Czuwanie - nocne nabożeństwa
Spotkania przebudzeniowe itp.

2. *Służba*

Ewangelizacja
Odwiedziny
Budowanie nowych obiektów i ich utrzymanie
Zajęcia muzyczne
Grupy pracy kobiet itp.

3. *Nauczanie*

Klasy dla nowo nawróconych
Klasy szkolące pracowników
Studiowanie Biblii itd.

4. *Wspólnota*

Kolacje
Wycieczki
Wypoczynek itd.

Zanim przygotujesz plan zajęć, musisz zbadać sytuację twójego zboru. Lista ta musi być podzielona na cztery grupy. Zastanów się: *Czy jedna grupa jest dominująca, a druga całkowicie pominięta? Czy Kościół przypomina szkołę lub klub? Czy jest dużo uwielbiania a mało głoszenia, a może odwrotnie?* Następnie zadaj sobie inne pytanie: *Czy rozwijamy się, czy pozostajemy w stanie stagnacji?* Gdy zaczynasz planować zajęcia, odpowiedzi na te pytania pomogą ci w poznaniu twojej sytuacji. Moim zdaniem, kolejność wyżej wymienionych grup wskazuje na wagę znaczenia tego rodzaju zajęć. Odpowiedzi pomogą ci też zdecydować, czy wystarczająco duży nacisk położono na zagadnienia zawarte w każdej z tych grup.

3 W swoim notatniku wymień listę zajęć w twoim kościele i oceń je, tak jak zaproponowano to wyżej.

Odbywaj sesje planowania

Po zbadaniu sytuacji zboru pastor powinien spotkać się z innymi liderami, którzy zajmują się poszczególnymi agendami. Na spotkaniu powinni oni wykonać następujące zadania:

1. *Dostosować plany ogólnokościelne i okręgowe do lokalnej sytuacji. Należy też zdecydować, jak te plany będą realizowane.*

2. *Przygotować razem ogólny plan koordynujący plany cząstkowe agend zborowych. W ten sposób można uniknąć dublowania spraw*



Planu ogólnokościelne i okręgowe dotyczą zwykle roku, więc dobrze jest odbywać sesje dotyczące planów co roku. Oczywiście należy także odbywać sesje, na których rozpatruje się plany krótkoterminowe. Można je odbywać raz w miesiącu lub raz na dwa miesiące, zgodnie z lokalną potrzebą.

Po przygotowaniu planów, należy je wpisać do kalendarza zajęć kościelnych. Niektóre są zarezerwowane już od początku roku na specjalny dzień, np. rocznice powstania zboru. Daty realizacji planów krótkoterminowych mogą być ustalane w ciągu roku.

Wykorzystaj strategię

W planowaniu zajęć strategia, przedstawiona w lekcji 3, będzie bardzo użyteczna. Roczne cele kościoła są określone, np. pozyskanie 30 nowych członków, otwarcie nowego punktu misyjnego czy zorganizowanie grupy modlitwowej oraz inne nie mniej ważne. Oczywiście uwielbianie i ewangelizacja powinny być najważniejszymi celami. Planu przygotowuje się, aby osiągnąć określone zamierzenia. Na przykład, w celu pozyskania 30 nowych członków niezbędne będzie przygotowanie pracowników, przeprowadzenie kilku kampanii ewangelizacyjnych, utworzenie klas dla nowo nawróconych i odprawianie nabożeństw z udzieleniem chrztu.

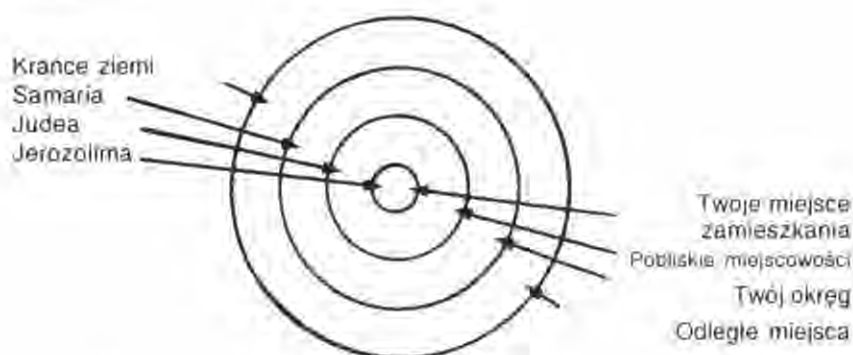
4 Poniżej podano kilka kroków, które mogą być stosowane przy sporządzaniu planów zajęć dla kościoła. Ustaw te kroki w odpowiedniej kolejności numerując je od 1 do 7. Skorzystaj ze sposobu postępowania podanego w lekcji.

- ... a Wybrać wierzących, aby wykształcić ich na nauczycieli
- ... b Zaprosić wszystkich wierzących na spotkanie.
- ... c Przeanalizować, czy jest odpowiednia liczba zajęć nauczających
- ... d Pogrupować wszystkie zajęcia prowadzone w kościele.
- ... e Uzgodnić terminy zajęć poszczególnych agend.
- ... f Wpisać do kalendarza terminy zajęć agend
- ... g Zaplanować otwarcie 3 nowych klas szkoły biblijnej.

Dotarcie do całego świata

Cel 4. *Opracować plan głoszenia Ewangelii zgodnie z zapisem w Dziejach Apostolskich 1:8*

Jeśli Kościół ma przygotowane plany, powinien je realizować. W planie, którego głównym celem jest głoszenie Ewangelii, należy określić, gdzie rozpocznie się ta działalność. Pan pozostawił plan ewangelizacji dla pierwszego Kościoła, który może być także wykorzystany w Kościele współczesnym. Przedstawiają go Dzieje Apostolskie 1:8.



Jak widać na wykresie, lepiej jest zacząć ewangelizację na terenie, na którym znajduje się kościół, a następnie stopniowo obejmować miejsca bardziej odległe. W tej pracy mogą być wykorzystane różne metody, np. a) kampanie ewangelizacyjne w kościele, b) kampanie ewangelizacyjne na ulicach, c) otwarcie nowej grupy modlitewnej, d) spotkania pod gołym niebem, e) dostarczanie literatury do domów, f) wizyty w szpitalach, g) nabożeństwa w więzieniu, h) osobiste kontakty, i) programy radiowe.

Wysiłki w zakresie ewangelizacji nie powinny być zjawiskiem sporadycznym w Kościele, po którym następuje czas, kiedy nic się nie dzieje. Plan Pana dotyczący Kościoła polega na stałej ewangelizacji. Ludzie w pierwszym Kościele głosili Ewangelię *codziennie* (Dz 5:42). W wyniku tego Pan *codziennie* pomnażał liczbę tych, którzy mieli być zbawieni (Dz 2:47).

Nowi wierzący powinni być tak *nauczani*, aby *ewangelizowali* innych, a ci z kolei następnych i tak dalej (2 Tm 2:2). Aktywność kościoła powinna być nieustającym cyklem ewangelizacji i nauczania.



5 Przypuśćmy, że Kościół chce wykonać plan podany w Dz 1:8 dotyczący dotarcia z Ewangelią do całego świata. Który z poniższych sposobów będzie najbardziej odpowiedni na początek?

- roznoszenie literatury ewangelizacyjnej do domów znajdujących się w pobliżu kościoła,
- wysyłanie ewangelistów i misjonarzy do sąsiedniego kraju,
- odbywanie spotkań ewangelizacyjnych w pobliskim mieście.

Podział pracy

Cel 5. Nauczyć się osiągania rozwiązań problemów angażując ogół członków i dokonując podziału pracy wśród nich.

Aby osiągnąć najlepsze rezultaty przy wykonywaniu zadań, Kościół powinien mobilizować wszystkich swoich członków. Nie może być podziału na wykonawców i widzów. Wszyscy członkowie powinni być zaangażowani.

Kościół jest ciałem Chrystusa (1 Kor 12:27). Każda część ciała ma specjalną funkcję. Na przykład oczy służą do patrzenia, a nie do chodzenia. Zatem jeden członek może pełnić służbę nauczyciela dla dorosłych, a inny prowadzić grupę uwielbiającą. Niezbędny jest podział pracy, dokonany zgodnie ze zdolnościami i darami, które dał Bóg każdemu członkowi społeczności.

Niektórzy ludzie mają wyraźne zdolności i dary duchowe, talenty innych są zaszyte. W pierwszym przypadku mądry przywódca nie powinien mieć problemu z przydzieleniem właściwej osoby do odpowiedniej pracy. W drugim należy odkryć zdolności. Aby to uczynić, dobrze byłoby ułożyć listę zajęć i udostępnić ją wszystkim członkom. Każdy może wskazać, które z zajęć chciałby wykonywać. Spróbuj tego! Nie ma wątpliwości, że przyniesie to oczekiwane wyniki!

6 Przypuśćmy, że jesteś przywódcą Kościoła, któremu potrzebny jest nauczyciel dla młodzieży w Szkole Biblijnej. Co powinienes zrobić w pierwszej kolejności?

- Poprosić osobę, która wizytuje szpitala, aby nauczala.

- b) Samemu uczyć, nawet jeśli masz dużo innych zajęć.
 c) Dać wszystkim członkom kościoła szansę wykazania, jakie mają zainteresowania i zdolności.

SYTUACJA FINANSOWA

Nauczanie Bożego planu odnośnie finansów Kościoła

Cel 6. Przeanalizować wersety z Biblii dotyczące Bożego planu odnośnie finansów Kościoła.

Potrzeba nauczania

Plan finansowy Kościoła jest bardzo ściśle związany ze spełnianiem Wielkiego Posłannictwa. Kościoły, które nie mają tego planu, nie mogą wypełnić zadań powierzonych im przez Boga. Brak nauczania wierzących o Bożym planie, odnośnie finansów, wyrządził potrójną szkodę:

1. *Wierzącym*, ponieważ pozbawia ich błogosławieństwa, którego Bóg udziela uczestniczącym w tym planie.
2. *Kościołowi*, ponieważ nie ma dostatecznych funduszy, aby wypełnić Wielkie Posłannictwo.
3. *Pastorowi*, ponieważ nie otrzymuje on wystarczającego wsparcia na zaspokojenie swoich potrzeb.

Boży plan odnośnie finansów

Boży plan odnośnie finansów zawiera sześć podstawowych prawd. Poznasz je, gdy odpowiesz na poniższe pytania.

7 Poniżej wymieniono sześć wersetów lub grup wersetów (po prawej) i sześć podstawowych prawd o Bożym planie odnośnie finansów (po lewej). Przeczytaj każdy werset lub grupy wersetów i dopasuj go do prawdy, której naucza.

- | | | |
|--------|---|--|
| a | Praca dla Boga musi być wspierana płaceniem dziesięciny i ofiar przez lud Boży. | 1) 4M 18:25-29 |
| b | W ten sam sposób pastory muszą być wspierani przez Boży lud. | 2) Przp 3:9-10; Mt 3:10; 2Kor 9:6-7, 10-11 |
| c | Pastory również muszą wspierać pracę dla Boga. | 3) 3M 27:30; Mj 3:8-10; 1Kor 16:1-2 |
| | | 4) 5M 16:16-17 |

- d Nikt nie jest zwolniony od wspierania pracy Bożej
 - e Bóg błogosławi tym, którzy wspierają Jego pracę i kapłanów
 - f Szczególne zadania w pracy Bożej muszą być finansowane poprzez specjalne ofiary
- 5) 1M 14:18-20; 4M 18:1-24; 5M 18:1-5; 1Kor 9:11-14
- 6) 2M 25:1-9; 4M 7:1-89; Ezd 2:68-69; Rz 15:25-27; 2Kor 8:1-4

Kilka założeń

Dobrze jest nauczać nowych wiernych spraw dotyczących dysponowania dobrami. Nauczanie to może być częścią przygotowań do chrztu. W ten sposób poznają, że dawanie jest częścią życia chrześcijańskiego, tak jak modlitwa, czytanie Biblii lub chodzenie do Kościoła.

Pozostałych wierzących można nauczać o szafarstwie poprzez studiowanie Biblii, które powinno odbywać się w całym Kościele oraz w jego agendach.

Celem nauczania jest to, aby każdy wierzący zaczął uczciwie oddawać dziesięcinę. Jedyną przyczyną niemożności składania dziesięciny może być fakt, że wierny nie ma żadnego dochodu. Jeśli jednak ma nawet niewielki dochód, jest on błogosławieństwem, które dał Bóg i powinien składać z niego dziesięcinę.

Wyznaczenie komitetu do spraw finansowych

Cel 7. Określić zakres obowiązków komitetu do spraw finansowych.

Dzieje Apostolskie 6:1-6 wskazują, że Kościół wybrał siedmiu braci, aby opiekowali się wdowami. Dzięki temu apostołowie mogli zająć się modlitwą i głoszeniem Słowa. Podobnie czynią niektóre kościoły wyznaczając komitet do spraw finansowych, aby dzielił się on z pastorem obowiązkami prowadzenia spraw finansowych kościoła.

Komitet do spraw finansowych może składać się ze skarbnika zboru i kilku doradców, którym przewodniczy pastor.

Funkcje tego komitetu to: 1) układanie i zarządzanie budżetem zboru, 2) sporządzanie planu zbierania funduszy i 3) obliczanie i odnotowywanie dziesięciny oraz ofiar po zakończeniu każdego nabożeństwa.

8 Zgodnie z łokcją, jedną ze specyficznych funkcji Komitetu do spraw finansowych jest:

a) decydowanie, jak wykorzystać fundusze kościoła.

- b) nauczanie nowych wiernych o dziesięćcinie,
- c) planowanie, jak rozdzielić pracę kościoła.

Zarządzanie funduszami

Cel 8. Wybrać sposoby zarządzania funduszami Kościoła, wzorując się na przykładzie podanym w lekcji.

Administrowanie funduszami kościoła jest procesem obejmującym ich zbieranie, przechowywanie i odpowiednie wydatkowanie. Praktyczne wskazówki podane w tym fragmencie (i w następnych) zawierają kilka metod, które zbory w moim kraju (Chile) uznają za właściwe w gospodarowaniu funduszami. Możliwe, że te sposoby postępowania będą również użyteczne w twojej sytuacji.

Zbieranie funduszy

Pieniądze zbierane jako dziesięciny i ofiary powinny być liczone przez komitet. Komitet ten powinien składać się przynajmniej z dwóch osób, lepiej z trzech. Jedną z nich powinien być skarbnik. Niektóre kościoły sądzą, że lepiej jest, jeśli zapisuje się ofiary w jednej książce, a dziesięciny w drugiej. W książce dotyczącej dziesięcin, każda dziesięcina powinna być zapisana pod nazwiskiem osoby składającej ją. Jeśli otrzymuje się specjalne ofiary o dużej wartości, lepiej jest dać kwit każdemu dawcy. Ważne jest to wtedy, gdy dawcy deklarują przekazywanie pewnej sumy pieniędzy w określonych odstępach czasu. Za każdym razem, gdy zbierane są dziesięciny i ofiary, pieniądze powinny być liczone przez komitet, a następnie przekazane skarbnikowi.

Przechowywanie zgromadzonych funduszy

Jeśli kościół ma wystarczająco dużo funduszy, aby założyć konto w banku, lepiej jest go założyć. Fundusze będą chronione przed kradzieżą lub pożarem w domu skarbnika. Konto powinno być otwarte na nazwę kościoła, z podpisami pastora i skarbnika. Niezbędne jest także posiadanie obu podpisów, aby podjąć pieniądze.

W pewnych miejscach na świecie nie można założyć konta bankowego. W takim przypadku zbor powinien mieć solidną szafkę lub sejf, w którym skarbnik przechowuje środki finansowe. Klucze powinien posiadać pastor oraz inny członek komitetu do spraw finansowych, tak aby przy otwieraniu sejfu musiały być obecne dwie osoby.

Podział funduszy

Zgromadzone fundusze powinny być dzielone zgodnie z tym, co uzgodnił już zbor lub kierownictwo zboru. Na wynagrodzenie dla pastora wystarczy stałe pozwolenie kierownictwa zboru, aby skarbnik płacił za jego wydatki. Ten sam sposób postępowania dotyczy wydatków mniejszych i stałych, takich jak światło, woda, sprzątanie itd. Jeśli chodzi o większe wydatki, należy mieć zgodę kierownictwa zboru.

9 Gdy dokonuje się podziału funduszy, oznacza to, że są one

Jeśli Kościół ma konto w banku, rachunki należy płacić czekami, a mniejsze wydatki mogą być pokrywane gotówką. Gdy jest to możliwe, skarbnik powinien prosić o dowód kasowy (faktura, rachunek, paragon lub kwit) za poniesiony wydatek.

10 Zakreśl literę poprzedzającą każdy sposób postępowania, oparty na wzorcu podanym w lekcji.

- a) Jest niemożliwe, aby jakiś zbor miał konto w banku, więc pastor przechowuje fundusze kościoła w bezpiecznym miejscu w swoim domu.
- b) Komitet do spraw finansowych kościoła daje skarbnikowi stałe pozwolenie na płacenie rachunków za światło, ogrzewanie i sprzątanie.
- c) W zborze dziesięciny i ofiary są liczone przez skarbnika tuż po ich zebraniu.

Uczciwość w zarządzaniu funduszami

Cel 9. Zastanów się, jakie stanowisko powinien zająć komitet do spraw finansowych w podanych sytuacjach.

Zarówno pastor, jak i przywódcy oraz komitet do spraw finansowych, powinni rozumieć, że są tylko zarządcami funduszy kościoła (2Kor 8:19-20). Dobra te należą do Pana. W związku z tym, że są to fundusze Pana, przywódcy Kościoła powinni zarządzać nimi uczciwie (1Kor 4:2). Oznacza to, że powinni nimi zarządzać zgodnie z tym, co postanowił zbor.

Przywódcy powinni być również uczciwi w stosunku do siebie. Nie jest to właściwe, gdy pastor naucza wiernych, że powinni oddawać dziesięć, a sam tego nie robi (Rz 2:21-22). Nie jest też dobrze, gdy skarbnik dba o dobra Pana, ale sam nie płaci dziesięciny; niestosownym jest, gdy ktoś, kto oszukuje Pana, troszczy się o Jego dobra (Mal 3:8).

Jeśli przywódcy są uczciwi w pełnieniu swoich obowiązków i stosują się do zasad podanych w tym fragmencie, zgromadzenie może im zaufać i chętnie ofiaro-

wuje fundusze. Wynikiem tego będzie wzrost funduszy Kościoła. Dzięki temu będzie możliwe wykonanie Wielkiego Postanowienia. Oczywiście prawdą jest, że *uczciwość rodzi zaufanie*.

11. W którym Kościele fundusze są wykorzystywane w uczciwy sposób?

- a) Wierni złożyli ofiarę na prace ewangelizacyjne. Komitet do spraw finansowych postanawia wydać część tych pieniędzy na reperacje budynków kościelnych.
- b) Wierny, który nie składa dziesięciny, ofiaruje swą pomoc skarbnikowi. Jednak nie otrzymuje pozwolenia, dopóki sam nie zacznie składać dziesięciny.

Prowadzenie ksiąg rachunkowych

Cel 10. Zapoznać się z poszczególnymi pozycjami w księgach rachunkowych

Księgi rachunkowe są podstawą zarządzania finansami. Kościół nie potrzebuje ich tak dużo jak przedsiębiorstwo handlowe. *Księga kasowa* powinna być pod kontrolą skarbnika.

Księgi kasowe są wykorzystywane do notowania comiesięcznego przyływu gotówki. Strony powinny być ponumerowane. Dochód i wydatki należy zapisywać po odpowiedniej stronie.

Dochód składa się zwykle z dziesięciny i ofiar. Od czasu do czasu mogą znaleźć się inne pozycje, dzięki sprzedaży lub zwróconym pieniądzom. Wydatki to głównie wynagrodzenie dla pastora, ogólne wydatki i nabycie różnych rzeczy.

Dziesięciny zapisywane w księdze dziesięciny są dodawane pod koniec każdego miesiąca i wpisywane do księgi kasowej. To samo dzieje się z ofiarami z innych placówek lub punktów ewangelizacyjnych.

12. Jaki jest cel prowadzenia księgi kasowej?

Dana osoba lub instytucja otrzymują różne rodzaje ofiar, takie jak np. dla wizytującego ewangelistę, wiernego znajdującego się w potrzebie, misji, Szkoły Biblijnej lub stowarzyszenia biblijnego. W tych przypadkach lepiej jest zapisać te ofiary w dochodzie, a następnie w wydatkach. W ten sposób zostanie po nich ślad w księgach kościelnych.

Poniżej podano model zapisywania wpływów w księdze kasowej. Możesz to dostosować do potrzeb twojego kraju.

Czerwiec 19...

1	Oflara	6.50	3	Podróż pastora	5.10
4	"	19.10	5	Użyteczności publicznej	15.60
8	"	9.30	8	Materiały budowlane	34.80
11	"	11.40	11	Przeznaczone dla ewangelisty	25.30
11	"	25.30	31	Wynagrodzenie pastora	260.00
15	"	9.60	31	Oflara na Szkołę Biblijną	30.00
18	"	10.90	31	Opłaty pocztowe	2.60
22	"	8.80			
25	"	12.50			
25	Oflara dla Szkoły Biblijnej	30.00			
31	Comiesięczne				
	- Punkt misyjny	14.50			
31	Comiesięczne				
	- Punkt misyjny	10.20			
31	Dziesięciny comiesięczne	462.00			
	Wpłaty miesięczne	618.20		Wydatki miesięczne	373.40
	Saldo z maja	58.40		Saldo na koniec czerwca	304.20
	Ogółem	677.60		Ogółem	677.60

Pod koniec każdego miesiąca obie strony księgi kasowej są podliczane według podanego wyżej wzoru. *Suma dochodu i salda z poprzedniego miesiąca powinny być zawsze równe sumie wydatków i salda na końcu miesiąca.*

Każdy zbor powinien mieć także księgę inwentarzową. W księdze tej zapisane są wszystkie meble i środki trwałe kościoła. Gdy jakiś przedmiot ulegnie zniszczeniu, jest on wykreslany, a zapis pozostaje w księdze. Dokonuje się wpisu środków nowo kupionych, zgubionych lub sprzedanych.

Dobrze jest sporządzać co jakiś czas nowy spis inwentarza. Celem tego jest sprawdzenie, czy wszystkie zapisane środki są jeszcze w użytkowaniu. Dla własnego dobra nowy pastor powinien otrzymać księgę ze spisem inwentarzowym środków kościelnych.

13 Dopasuj każdą pozycję wymienioną po lewej stronie do książki lub strony, na której powinna się znajdować (po prawej)

- | | | |
|-------|---|--------------------------------------|
| ... a | Oflara w wysokości 20 złotych (dla Szkoły Biblijnej). | 1) Księga dziesięcin |
| ... b | 3 nowe zakupione krzesła | 2) Księga kasowa, lewa część strony |
| ... c | Oflara comiesięczna z punktu misyjnego w wysokości 15,34 złotych. | 3) Księga kasowa, prawa część strony |
| ... d | Wynagrodzenie pastora w wysokości 275 złotych. | 4) Księga inwentarzowa |

- ... e 20 złotych przesłane Szkole Biblijnej.
 ... f Dziesięciny od Tomasza Smith'a w wysokości 10,50 złotych.
 ... g 2 sprzedane stojaki muzyczne.

Rozliczanie się

Cel 11: *Podać przykłady pozycji, które powinny być objęte sprawozdaniem finansowym skarbnika.*

W lekcji 2 dowiedziałeś się, że zarządca powinien zdawać sprawozdanie ze swojego zarządzania. Podobnie skarbnik kościoła powinien co miesiąc składać sprawozdanie finansowe kościoła jego przywódcom. Dobrze jest także informować o tym kościół, lecz sprawozdanie powinno być ogólne, chyba że zgromadzenie poprosi o szczegółowe dane. Sprawozdanie powinno obejmować: 1) Listę osób składających dziesięciny i ich wpłaty, 2) stan finansowy kościoła.

Poniżej podano wzór sprawozdania dla Kościoła, oparty na przykładzie podanym w poprzednim fragmencie:

Czerwiec 19...

WPLYWY

Ogólne ofiary	77.20
Specjalne ofiary	55.30
Ofiary innych punktów misyjnych	24.70
Dziesięciny	<u>462.00</u>
Ogółem wpływy	619.20
Saldo z maja	<u>58.40</u>
Ogółem	<u><u>677.60</u></u>

WYDATKI

Specjalne ofiary	55.30
Ogólne wydatki	18.20
Wydatki na transport	5.10
Wydatki na utrzymanie	34.80
Pensje	<u>260.00</u>
Ogółem wydatki	373.40
Saldo na lipiec	<u>304.20</u>
Ogółem	<u><u>677.60</u></u>

Podobne sprawozdanie można sporządzić na corocznych zebraniach zborowych. Dodając sumy każdego miesięcznego sprawozdania łatwo jest uzyskać sumy dla całego roku.

14 Zakreśl kółkiem literę poprzedzającą każdą pozycję, która powinna być włączona do comiesięcznego sprawozdania skarbnika, zgodnie ze wzorem podanym w lekcji:
 a) suma ogólnych ofiar;

- b) lista mebli kościelnych.
- c) ogólne miesięczne wydatki.
- d) wpływy ze specjalnych ofiar.
- e) wypłacone wynagrodzenia ogółem.

Utrzymanie pastora

Cel 12. Zapoznać się ze sposobami wynagrodzenia pastora.

Różne metody utrzymania pastora

Wśród różnych metod wynagradzania pastora najważniejsze są następujące: 1) dziesięciny wiernych, 2) procenty od dziesięcin i ofiar, 3) honorarium, 4) wynagrodzenie i 5) dary.

Właściwe wynagrodzenie

Niektórym kościołom trudno jest zdecydować, jakie powinno być właściwe wynagrodzenie ich pastora. Jest to być może skutkiem tego, że nie zastanawiano się, jakie są jego potrzeby. Oczywiście pastory nie muszą żyć w luksusie, lecz powinni żyć na tyle wygodnie, aby swoją pracę „czynili z radością” a nie „ze wzdychaniem” (Hbr 13/17).

Wierzący powinni uwzględnić fakt, że ich pastor zwykle przyjmuje więcej gości i częściej podróżuje niż oni. Oprócz tego musi on ubierać się każdego dnia jak osoba urzędowa i kupować stale książki potrzebne do samokształcenia i nauczania zgromadzenia. Potrzeby pastora związane są również z wielkością jego rodziny.

Biorąc pod uwagę powyższe czynniki, co byłoby pomocą w zdecydowaniu o wysokości wynagrodzenia dla pastora? Wskazówką może być przeciętna pensja, którą otrzymuje urzędnik państwowy w twoim kraju.

15 W pewnym kościele wierni chcą zdecydować, ile będzie wynosić wynagrodzenie pastora. Opierając się na wskazówkach podanych w lekcji, ustalona suma powinna być podobna do zarobków

- a) osoby, która jest kierownikiem urzędu,
- b) przeciętnego wierzącego w Kościele,
- c) doktora lub prawnika w twoim mieście.

Opracowywanie budżetu

Cel 13. Mając podany pewien roczny dochód, opracować budżet dla zboru oparty na podanym modelu.

W lekcji 7 mówiliśmy o potrzebie sporządzania budżetu dla własnych potrzeb. Sporządzanie budżetu jest niezwykle pozytywne również dla właściwego gospodarowania finansami zboru.

Pierwszym krokiem przy sporządzaniu budżetu jest powołanie komitetu złożonego z kwalifikowanych osób. Sporządzają one budżet i następnie przedstawiają go pastorowi i radzie starszych. Oczywiście, pastor i rada starszych zboru również mogą wchodzić w skład komitetu. Po przejrzaniu budżetu przez kierownictwo zboru, komitet przedstawia go do zatwierdzenia zborowi.

Komitet do spraw budżetu zastanawiał się nad wszystkimi źródłami dochodów zboru oraz nad źródłami dochodów sporadycznych. Podobnie rozważa bieżące wydatki i dodaje nowe. Zasada jest, że wydatki nie powinny być większe niż dochód.

Budżety są zwykle roczne. Jeśli chcesz skorzystać z rocznego budżetu przy sporządzaniu budżetu miesięcznego, należy podzielić każdą pozycję rocznego budżetu przez 12. Jeśli inflacja powoduje, że roczny budżet staje się nieaktualny, muszą być dokonane niezbędne zmiany. Jeśli budżet został opracowany z uwzględnieniem wpływu stopy inflacji, nie będzie konieczne częste dokonywanie zmian.

16 Jeśli kościół opracował budżet w wysokości 1200 złotych rocznie, jaki powinien być miesięczny dochód, aby był zgodny z budżetem rocznym?

- 50 złotych,
- 100 złotych,
- 600 złotych,
- 1200 złotych.

Oto wzór budżetu, który możesz przystosować do potrzeb i specyfiki swojego zboru.

DOCHÓD	Rocznie	Miesięcznie
Dziesięć		
Zarejestrowanych członków	_____	_____
Nowych członków	_____	_____
Współpracujących wiernych	_____	_____
Ofiary		
Ogólne	_____	_____
Specjalne	_____	_____

	<i>Rocznie</i>	<i>Miesięcznie</i>
<i>Inny dochód</i>		
Sprzedaże	_____	_____
Darowizny	_____	_____
Dochód ogółem	=====	=====
WYDATKI		
<i>Ogólnokościelne</i>		
Agendy Ogólnokościelne	_____	_____
Misje	_____	_____
Szkoła Biblijna	_____	_____
Wydatki na transport	_____	_____
Literatura	_____	_____
Ewangelizacja	_____	_____
Utrzymanie kaplicy	_____	_____
Wynagrodzenie	_____	_____
Środki trwale	_____	_____
Wydatki szczególne	_____	_____
Wydatki ogółem	=====	=====

Pod koniec roku zbór w sprawozdaniu powinien ocenić wyniki. Czy dochód był tak duży, jak zakładano? Czy należy wyeliminować jakieś wydatki? Czy dla pewnych potrzeb fundusze nie były zbyt małe? Gdy udzielone już zostaną odpowiedzi na te i podobne pytania, można przystąpić do przygotowania budżetu na rok następny.

17 Spójrz na wzór wydatków w miesiącu czerwcu podany w części: **“Prowadzenie ksiąg rachunkowych”**. Wyobraź sobie, że na cały rok kościół ma ogólny dochód w wysokości 9000 złotych (łącznie z 619,20 złotych zapłaconymi w czerwcu). Posługując się podanym wyżej wzorem, w swoim notesie sporządź możliwy roczny budżet dla tego kościoła.





Pytania kontrolne

1 Wyobraź sobie, że chcesz wyjaśnić grupie wierzących, co oznacza dysponowanie Ewangelią. Dopasuj każdy werset z Biblii (po lewej) do odpowiedniego zdania (po prawej)

.... a Mt 10:7-8

.... b Mk 16:15

.... c Dz 4:12

.... d Dz 10:36-42

.... e Rz 1:1

.... f 1Kor 3:9

.... g 1Tm 1:11

1) Bóg jest właścicielem Ewangelii

2) Jesteśmy dysponentami Ewangelii

3) Musimy znać Ewangelię

4) Musimy głosić Ewangelię

2 W swoim notatniku podaj listę czynności, która może być wykorzystana przez kierownictwo kościoła do podziału pracy w Kościele. Twoja lista powinna obejmować przynajmniej 10 czynności, takich jak prowadzenie nabożeństw w więzieniach, planowanie nauczania itd.

3 Wyobraź sobie, że nauczasz grupę nowych wiernych o tym, jaki jest Boży plan dla finansów kościoła. W swoim notatniku wymień sześć głównych prawd, na które położyłbyś nacisk, i podaj przynajmniej jeden werset z Biblii potwierdzający je.

4 Wyobraź sobie, że poproszono cię, abyś został przywódcą zboru, którego członkowie nie znają nauki o składaniu dziesięciny. Nie wiedzą, jak zarządzać funduszami i prowadzić księgi rachunkowe. W swoim notatniku wymień sposoby postępowania, które mogą pomóc temu zborowi, aby stał się właściwym dysponentem swoich dóbr.

Odpowiedzi na pytania nauczające

- 9 przeznaczone na pokrycie różnych rodzajów wydatków.
- 1 b) otrzymał Ewangelię
- 10 b) Komitet do spraw finansowych kościoła daje skarbnikowi stałe pozwolenie na płacenie rachunków za światło, ogrzewanie i sprząatanie. (Czy możesz wyjaśnić, dlaczego dwa inne sposoby postępowania są złe?)
- 2 c) Są one pomocą w dziele posługiwania.

